

Бесконачни пут Србије у Европску унију (ЕУ) поприма све мање тугаљив, а све више шаљив изглед. Нико озбиљан и обавештен више не верује да ће Србија икада приступити ЕУ. Одавно постоји јасан замор и видна презасићеност проширењима тако да проширење није никакав истински приоритет у ЕУ без обзира на необавезујуће изјаве њихових политичара. Услови за приступање се стално мењају и погоршавају у ходу. Са једне стране постоје захтеви за приступање који су за Србију не само немогући, већи неприхватљиви. [\[1\]](#) Истовремено, ЕУ се круни изнутра, а будућност јој је потпуно неизвесна.

За државу која бар мало држи до своје части и достојанства, неприхватљиви и немогући услови приступања ЕУ укључују, али се не ограничавају на следеће:

- укидање Резолуције 1244 Савета безбедности Уједињених нација; [\[2\]](#)
- 'добровољно' одустајање од 15% своје територије (Косово и Метохија);
- плаћање ратне одштете Косову и Метохији (може и на рате);
- угушење Републике Српске;
- предаја великог дела леве обале Дунава Хрватској;
- истеривање братске Русије и пријатељске Кине из Србије као држава које нису ни бомбардовале Србију, ни уцењивале, а нису јој ни отимале део државе већ напротив, дају пуну подршку очувању територијалног интегритета Србије;
- насељавање стотина хиљада афро-азијских муслиманских миграната и освајача које ЕУ неће да прими или их истерује јер су опасни по безбедност и неупотребљиви (неће сигурно истеривати у Србију лекаре и инжењере);
- још веће префарбавање Србије дугиним бојама;
- а такође и вероватно отцепљење Војводине и Рашке области.

Све је то огромна и горка цена коју ће Србија морати да плати ако жели да приступи овако нестабилној (одлазак Британије) и нефункционалној ЕУ јер државе чланице не могу да се договоре већ другу деценију скоро ни око чега битног. [\[3\]](#) Та цена се вешто и

Пише: Мирослав Н. Јовановић
уторак, 29 септембар 2020 00:39

подмукло прикрива од осиромашеног народа коме се замазују очи једностраном причом о могућим материјалним користима које Србија можда може да прими из ЕУ, али све то је на јако дугачком штапу (ако ЕУ преживи). Велика и горка цена за те удаљене користи би морала да се плати одмах и сада. Шта Србија добија за узврат? Добија још више уцена и претњи. Дакле, приступање оваквој ЕУ може да буде више казна, а мање награда Србији.

Власти у Србији се већ више деценија понашају као остављено и нежељено ванбрачно дете које жуди да га неко богат на Западу загрли, прими и заволи. Када то дете из хранитељске породице понекад неко посети из западног света, дете се улагује, умиљава и настоји да му се 'увуче под кожу' како би постало прихваћено у породици и вољено. Али таквог прихватања нема и неће га ни бити. Запад то вешто користи и злоупотребљава, понекад и политички силује својим захтевима, извлачи из Србије све више тога што му одговара, а већ одраслом детету понекад пружи и неку лизалицу или оловку (то показује колико нас много цене). [4] Овакав неискрен и подмукли став Запада према Србији одавно су увидели руководиоци у Републици Српској и владају се другачије од власти у Србији. Бања Лука стоји усправно и више се не сагиње, јер такво понашање не вреди ништа, а доноси само штету.

Најновија 'звечка' која ће скупо стајати Србију и њене осиромашене пореске обвезнике је саобраћајно повезивање Ниша са Приштином и даље са Албанијом. Србија не може да

Пише: Мирослав Н. Јовановић
уторак, 29 септембар 2020 00:39

има неку комерцијалну корист од тако скупоцене инфраструктуре. За Албанце је корист очигледна. Али ту се намеће још једно питање повезано са трговином. Када су власти у Приштини увеле невиђено високе таксе које су готово прекинуле сву трговину са централном Србијом противно свим правилима и уговорним обавезама, Запад није учинио реално ништа иако је био не само страна у споразумима са властима у Приштини, већ је био и јемац. Ако је то тако учињено једном, може бити учињено још сто један пут. Ништа што је написано, а поготово у оно шта је само речено не може да се верује ни Приштини, а ни 'добронамерним преварантима' у Бриселу и Вашингтону.

Запад је добронамеран јер заиста жели да учини нешто добро у региону али највише и првенствено за себе, а у исто време западњаци су и велики преваранти јер желе и успевају да увек насамаре Србију као што је то био случај, рецимо, са таксама које су увеле власти из Приштине. Да је тај Запад само хтео, лако је могао да изврши притисак на Приштину, рецимо да заврне финансијске славине, али то није учинио. Дакле због превара, лажи и неповерења, боље је да остану 'козије стазе' до Приштине, а не да се прави велелепни аутопут од којег ће Србија и њени сиромашни порески обвезници да имају само штету.

Треба погледати само како је Србија изиграна уз помоћ Бриселског споразума из 2013. Све је испуњено од стране Београда (скраћене Србије), а ништа од приштинске стране. ЕУ је била не само учесник у 'споразуму' већ и јемац који ништа не чини да се успостави договорена Заједница српских општина. Само да подсетимо да се ЕУ свугде и увек залаже за поштовање права и споразума. ЕУ је заснована на праву и законима којих се чврсто држи, али је очигледно да се у односу према Србији увек прави јасан изузетак. То је још једна потврда да док сте на Западу против Србије и Русије, све вам је дозвољено, чак и заобилажење врховног светског закона као што је то Резолуција Савета безбедности 1244.

Ако је Западу баш толико потребан аутопут Ниш-Приштина, због чега не пружи донацију за његову

Пише: Мирослав Н. Јовановић
уторак, 29 септембар 2020 00:39

Ако је Западу баш толико потребан аутопут Ниш-Приштина, због чега не пружи донацију за његову

Пише: Мирослав Н. Јовановић
уторак, 29 септембар 2020 00:39

<https://bit.ly/2G6h0N6> <https://www.balkaninsight.com/en/story/serbia-keeps-its-eyes-on-the-road-to-kyiv>